

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-3T/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010181
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8622010181.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, samosudca JUDr. Jana Gombárová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Londýne, štátny občan
Spojeného kráľovstva Veľkej Británie
a C. D., B. E. XXX XX A., t.č. na neznámom mieste,

sa uznáva za vinného, že

ako otec maloletých dcér F., nar. XX.XX.XXXX a A., nar. XX.XX.XXXX v A., okres Stropkov ani inde neplnil voči nim vyživovaciu povinnosť, ktorá mu v období od januára 2018 (vrátane) do novembra 2018 (vrátane) vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a to vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne na každú zo svojich dcér osobitne k rukám ich matky C. A. a ktorá mu v období od decembra 2018 (vrátane) až doposiaľ bola uložená rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/46/2018-69 z 29.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.01.2019 a to v sume 100,- eur mesačne na každú zo svojich dcér osobitne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky C. A. a tak za obdobie od januára 2018 až doposiaľ mu na výživnom vznikol dlh vo výške 11.408,64 eura,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a tento čin spáchal závažnejším spôsobom teda po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2020.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, bez zistenia pohľadujúcich a priťažujúcich okolností, trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd u obžalovaného výkon uloženého trestu odňatia slobody podmenečne odkladá a súčasne podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník podal na Okresný súd Svidník dňa 11.10.2022, pod sp. zn. Pv 90/19/7712 obžalobu na obvineného A. B. a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- ako otec maloletých dcér F., nar. XX.XX.XXXX a A., nar. XX.XX.XXXX v A., okres Stropkov ani inde neplnil voči nim vyživovaciu povinnosť, ktorá mu v období od januára 2018 (vrátane) do novembra 2018 (vrátane) vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a to vo výške 30 % zo sumy životného minima mesačne na každú zo svojich dcér osobitne k rukám ich matky C. A. a ktorá mu v období od decembra 2018 (vrátane) až doposiaľ bola uložená rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. ZP/46/2018-69 z 29.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.01.2019 a to v sume 100,- eur mesačne na každú zo svojich dcér osobitne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky C. A. a tak za obdobie od januára 2018 až doposiaľ mu na výživnom vznikol dlh vo výške 9.808,64 eura.

Prokurátor už priamo v obžalobe navrhoval vykonať podľa § 360 Tr. poriadku konanie proti ušlému. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je pritom zrejmé, že už v prípravnom konaní bolo konštatované, že obžalovaný sa svojim dlhodobým pobytom v zahraničí na neznámej adrese vyhýba trestnému konaniu a preto na pokyn prokurátora zo dňa 08.04.2022 bolo proti obžalovanému vedené trestné stíhanie v režime podľa § 358 a nasl. Tr. poriadku, teda konanie proti ušlému. Z uvedeného dôvodu bola počas prípravného konania, opatrením sudcu pre prípravné konanie sp.zn. 1Tp/8/2022 zo dňa 28.04.2022, ustanovená obžalovanému obhajkyňa JUDr. Viera Mikulová. Následne boli všetky písomnosti už počas prípravného konania doručované obhajkyňi, ktorá aj následne preštudovala spisový materiál dňa 27.09.2022.

Podľa § 358 ods. 1 Tr. poriadku, konanie podľa ustanovení tohto dielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len ušlý).

Z prečítaných listinných dôkazov je zrejmé, aké konkrétne úkony boli počas prípravného konania vykonané s cieľom zistiť aktuálne miesto pobytu obžalovaného. Podľa správy Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Prešov zo dňa 17.04.2019 mal obžalovaný A. B. na území Slovenskej republiky udelený trvalý pobyt na základe registrácie občana Únie. Jeho pobyt bol platný od 21.12.2016 do 20.12.2021. Bol mu vydaný doklad o pobyte č. RL1518177 platný do 20.12.2021. Jeho pobyt je evidovaný na obec Kručov bez konkrétnej adresy. Obec Kručov, ktorá bola požiadaná o doručenie zásielky určenej do vlastných rúk obžalovaného, podaním zo dňa 18.03.2019 túto zásielku ako nedoručenú vrátila späť z dôvodu, že obžalovaný sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava. Na základe žiadosti povereného príslušníka PZ zo dňa 07.05.2019 bolo po obžalovanom A. B. vyhlásené pátranie na území Slovenskej republiky, ktoré nebolo úspešné. Dňa 09.03.2022 pod sp.zn. 3Tp/6/2022 bol podľa § 73 ods. 1 Tr. poriadku vydaný príkaz na zatknutie obžalovaného A. B.. Na základe žiadosti povereného príslušníka PZ zo dňa 20.04.2020 o preverenie konkrétnej adresy v Anglicku, na ktorej sa mal obžalovaný v tom čase zdržiavať, bolo dňa 24.04.2020 Národnou ústredňou SIRENE oznámené, že po hľadanej osobe obžalovaného je vyhlásené pátranie v Schengenskom informačnom systéme na základe záznamu vytvoreného v informačnom systéme PATROS a v prípade lokalizácie, či zistenia poznatkov k miestu pobytu osoby je každá krajina schengenského priestoru povinná informovať ústredňu SIRENE o týchto skutočnostiach. V súvislosti so žiadosťou o vykonanie previerky v Spojenom kráľovstve bola od SIRENE Spojené kráľovstvo dňa 24.04.2020 prijatá správa, že skutok zanedbanie povinnej výživy nie je považovaný za trestný čin v Spojenom kráľovstve, a preto v súvislosti s legislatívou Spojeného kráľovstva nemôžu byť vykonané žiadne previerky založené na právnom podklade, a takisto nebude v tejto súvislosti vykonaná ani žiadna ďalšia aktivita. Z pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/37/2022 vyplýva, že uznesením sudcu pre prípravné konanie zo dňa 11.06.2018,

sp.zn. 9Tp/10/2018, bol A. B. vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. poriadku. Následne bolo uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.07.2018, sp.zn. 2Tpo/17/2018, zrušené vyššie označené uznesenie sudcu pre prípravné konanie, bol prijatý písomný sľub obvineného A. B. a tento bol prepustený z väzby na slobodu. Po prepustení z väzby, obžalovaný A. B., opustil územie Slovenskej republiky a od toho času sa zdržiava na neznámej adrese, preto aj konanie vo veci sp.zn. 2T/37/2022 bolo voči A. B. ďalej vedené ako proti ušlému. Na základe vyššie popísaných skutočností, preto možno prijať záver, že obžalovaný sa svojim pobytom v cudzine vyhýba nielen predmetnému trestnému konaniu, ale aj akémukoľvek inému trestnému konaniu.

V prípravnom konaní bol obžalovaný riadne zastúpený obhajkyňou a všetky písomnosti, ako aj predvolania boli doručované tejto obhajkyňi a v rámci súdneho konania bolo predvolanie obžalovaného na hlavné pojednávanie uverejnené na úradnej tabuli súdu a tiež na webovej stránke súdu. Z tohto pohľadu všetky procesné práva obžalovaného boli dodržané.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovedí svedkyne C. A. z prípravného konania, prečítaním listinných dôkazov a tiež oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. 2T/37/2022.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Svedkyňa C. A., k rukám ktorej je obžalovaný povinný platiť výživné na maloleté deti, vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 18.04.2019 uviedla, že v tom čase pracovala ako čašníčka v motoreste Alpína Nová Kelča a bývala na adrese trvalého bydliska spolu so svojimi dcérami F. a A.. Dňa 14.02.2019 podala v Stropkove trestné oznámenie na bývalého druhu A. B., ktorý je štátnym občanom Veľkej Británie a Severného Írska pre neplnenie vyživovacej povinnosti na ich dve dcéry. Poukázala na to, že rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/46/2018-69 zo dňa 29.11.2018, právoplatného dňa 09.01.2019 boli ich spoločné dcéry zverené do jej osobnej starostlivosti a bývalý druh A. B. bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej F. B. A. sumou 100,- eur mesačne a na výživu maloletej A. B. sumou 100,- eur mesačne do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 1.1.2018 do budúca pod následkami výkonu rozhodnutia. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.1.2018 do 29.11.2018 vo výške po 750,- eur na každú z dcér bol jej bývalý druh zaviazaný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Túto svoju vyživovaciu povinnosť na riadnom výživnom si obžalovaný neplní za obdobie od 1.1.2018 do 29.11.2018, kde mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 1.500,- eur a za mesiace december 2018 až marec 2019 mu vznikol dlh vo výške 800,- eur. Teda celkový dlh obžalovaného predstavuje podľa svedkyne sumu 2.300,- eur. Svedkyňa tiež vypovedala, že obžalovaný sa ako otec nijako nezaujíma o svoje deti, nenavštevuje ich a svoje povinnosti voči deťom si neplní ani naturálnou formou. Podľa jej informácií sa mal jej bývalý druh v tom čase zdržiavať niekde na Severnom Cypre a svedkyňa s ním nebola v žiadnom kontakte. Podľa nej sa obžalovaný už na Slovensko nevráti. Napokon svedkyňa uviedla, že počas neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným sa o svoje deti riadne starala a zabezpečovala v plnom rozsahu ich výchovu. Všetky náklady spojené s ich výchovou, vzdelaním, ošatením, stravovaním, návštevami lekárov hradila z vlastných finančných prostriedkov pričom jej vypomáhali aj jej rodičia. Počas neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným deti netrpeli hmotnou núdzou. V ďalšej svojej výpovedi zo dňa 03.08.2020 svedkyňa aktualizovala výšku dlžného výživného za obdobie od 1.1.2018 do času jej výpovede na sumu 4.608,64 eura a tiež uviedla, že podľa jej informácií by sa obžalovaný mal zdržiavať v tom čase v Anglicku na adrese 2 CHEVIOT RD OLTON BROAD LOWESTAG NR32 3 EN Anglicko. V poslednej výpovedi v prípravnom konaní dňa 21.07.2022 svedkyňa uviedla, že dcéry sa narodili jej a bývalému druhovi počas ich spoločného života ako druh a družka. V čase vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný ešte na Slovensku. Od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku sa obžalovaný s ňou a deťmi nekontaktuje vôbec, komunikuje len cez sociálne siete. Staršia dcéra F. navštevovala v tom čase 7. ročník C. G. H. I. J. a mladšia dcéra A. bola žiačkou 5. ročníka tej istej školy. Súčasne predložila rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Stropkove, na základe ktorých jej bolo v tom čase vyplácané náhradné výživné po 100,- eur na každé dieťa. Dlžné výživné vyčíslila na sumu 2.700,- eur za obdobie do mája 2020, pretože od vtedy jej už bolo vyplácané náhradné výživné. Skutočnosti uvádzané svedkyňou v jej výpovediach vyplývajú rovnako aj z trestného oznámenia, ktoré svedkyňa podala dňa 14.02.2019 na Obvodnom oddelení PZ v Stropkove. V telefonickom rozhovore pred konaním hlavného pojednávania, kedy svedkyňa ospravedlnila svoju neúčast na pojednávaní, sa súčasne vyjadrila k aktuálnej výške dlžného výživného tak, že obžalovaný jej naďalej neplatí žiadne výživné a ani prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže jej nebola vymožená žiadna suma výživného.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/46/2018-69 zo dňa 29.11.2018 bola schválená dohoda rodičov v takom znení, že maloleté deti F. B. A., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, boli zverené do osobnej starostlivosti matky C. A.. Otec maloletých detí A. B. bol zaviazaný prispievať na výživu mal. F. B. A. sumou 100,- eur mesačne a na výživu mal. A. B. sumou 100,- eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 01.01.2018 do budúca pod následkami výkonu rozhodnutia. Nedoplatok na výživnom na mal. F. vo výške 750,- eur za obdobie od 01.01.2018 do 29.11.2018 a mal. A. vo výške 750,- eur za obdobie od 01.01.2018 do 29.11.2018 bol A. B. zaviazaný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Z rozsudku je tiež zrejmé, že neobsahuje odôvodnenie, pretože na pojednávaní dňa 29.11.2018 bol tento vyhlásený za prítomnosti všetkých účastníkov, ktorí sa vzdali odvolania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.01.2019.

Z ďalších listinných dôkazov, a to z rodných listov vyplýva, že obžalovaný je v nich zapísaný ako otec mal. F. B. A., nar. XX.XX.XXXX a mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ktoré na základe potvrdenia o návšteve školy boli ku dňu 26.02.2019 žiakmi Súkromnej základnej školy v Giraltovcich. Z rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov zo dňa 05.01.2021, číslo: SP1/OHN_NVAŠSD/SOC/2021/12450-9, 10 vyplýva, že F. B. A. a A. B. bol priznaný nárok na náhradné výživné vo výške po 100,- eur mesačne počínajúc dňom 01.10.2020, ktoré bude vyplácané mesačne pozadu C. A.. Z písomného podania Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže (ďalej len „CIPC“) zo dňa 04.10.2021 je zrejmé, že v uvedenom období sa podľa informácií britského ústredného orgánu čakalo na pojednávanie za účelom výkonu rozhodnutia vo veci vymáhania výživného pre maloleté deti. Dňa 31.05.2022 poskytol CIPC C. A. informáciu, že dňa 19.05.2022 prebehlo pojednávanie vo veci vymáhania výživného pre maloleté deti. Pán B. bol prítomný telefonicky. Turecká tlmočnica bola osobne prítomná na súde a pomáhala pánovi B. prostredníctvom telefonického kontaktu. Pán B. potvrdil, že pracuje 20 až 24 hodín týždenne. Býva nad obchodom, v ktorom pracuje a jeho mzda bola upravená tak, aby odrážala výšku ceny ubytovania, ktoré mu zamestnávateľ poskytuje. Jeho ponukou pre súd bola platba 120,- libier mesačne na úhradu nedoplatkov (dlžného výživného). Po dôkladnom zvážení jeho finančných prostriedkov a jeho predchádzajúceho neplatenia akejkoľvek sumy na svoje deti, britský ústredný orgán navrhol sumu 150,- libier mesačne. V uvedenej veci súd rozhodol, že od 05.06.2022 má pán B. platiť žiadateľke 150,- libier mesačne vždy v 5. deň v mesiaci, kým nebude suma uhradená. Pán B. si mal zriadiť bankový účet na vykonanie vyššie uvedeného.

Pokiaľ ide o majetkové a príjmové pomery obžalovaného, tak z vykonaných listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný v registri poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia vedenom Sociálnou poisťovňou ako zamestnanec ani ako samostatne zárobkovo činná osoba a Sociálna poisťovňa, pobočka Svidník mu nevyplácala žiadnu dávku dôchodkového, nemocenského, úrazového poistenia ani dávku poistenia v nezamestnanosti. Obžalovaný nie je, ani nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR v Stropkove, nie je poberateľom žiadnych dávok a príspevkov vyplácaných týmto úradom. Podľa oznámenia Okresného úradu Stropkov, katastrálny odbor zo dňa 04.03.2019, obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník resp. spoluvlastník nehnuteľností nachádzajúcich sa v súbore popisných informácií katastrálnych území v správe Okresného úradu Stropkov, katastrálneho odboru. Zo správy OR PZ vo Svidníku, Okresný dopravný inšpektorát v Stropkove zo dňa 06.03.2019 je zrejmé, že obžalovaný je vlastníkom a držiteľom motorového vozidla MERCEDES-BENZ GLK 350 4MATIC 204, čo vyplýva aj z evidenčnej karty tohto vozidla. Zo správy CIPC zo dňa 31.05.2022 je zrejmé, že obžalovaný v čase pojednávania dňa 19.05.2022 bol zamestnaný, pracoval 20-24 hodín týždenne a príslušný britský orgán preskúmal finančné možnosti obžalovaného v danom období.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ jedenkrát odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 08.05.2017 sp.zn. 0T/20/2017 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na podmieničný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 20.05.2018 a na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 18 mesiacov. Toto odsúdenie bolo zahladené a na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. V ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR má obžalovaný zaznamenané tri priestupky, konkrétne dňa 07.02.2017 bol postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky blokovou pokutou 20,- eur, dňa 08.11.2017 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch tým, že rukou odlomil stierač zadných dverí na osobnom motorovom vozidle C. A. a dňa 30.11.2017 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona

o priestupkoch tým, že C. A. aj napriek jej prosbe, aby ju viac nekontaktoval, jej poslal 40 SMS správ na jej mobilný telefón, čím ju obťažoval.

Obec Kručov v správe o povesti obžalovaného zo dňa 08.03.2019 uviedla, že menovaný v súčasnej dobe sa v obci nezdržiava a ani im nie je známe miesto jeho pobytu. Obec nemá informácie ani o jeho majetkových pomeroch. K občanom sa správal zdvorilo a doteraz sa nedopustil žiadneho konania, ktoré by musela riešiť komisia verejného poriadku, alebo starostka obce.

Z lustrácie v registri Generálnej prokuratúry súd zistil, že proti obžalovanému je na tunajšom súde vedené ďalšie trestné konanie pod sp.zn. SK- 2T/37/2022. Z pripojeného spisu sp.zn. SK-2T/37/2022, ktorého podstatný obsah bol na hlavnom pojednávaní oboznámený pritom vyplýva, že dňa 22.12.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník na obžalovaného obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 30.05.2018 voči svojej bývalej družke C. A.. Aj v tejto veci bolo proti obžalovanému vedené konanie proti ušlému a na hlavnom pojednávaní dňa 27.04.2023 bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorým súd uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Z dôvodu odvolania podaného obhajcom obžalovaného, predmetný rozsudok v čase rozhodovania súdu v tejto veci, nebol právoplatný. Z vyšetrovacieho spisu bolo tiež prečítané uznesenie sudcu pre prípravné konanie zo dňa 11.06.2018, sp.zn. 9Tp/10/2018, ktorým bol A. B. vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Tr. poriadku, ako aj uznesenie Krajského súd v Prešove zo dňa 18.07.2018, sp.zn. 2Tpo/17/2018, o prepustení obvineného A. B. z väzby na slobodu a o prijatí jeho písomného sľubu.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom do 01.01.2020, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b/ Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Na základe vykonaného dokazovania, a to z výpovede poškodenej a z prečítaných listinných dôkazov, súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona. Z vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný, ako otec maloletých detí F. B. A. a A. B., je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k týmto deťom, ktorá mu vyplýva priamo zo zákona o rodine. Rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 7P/46/2018-69 zo dňa 29.11.2018 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí F. a A. sumou 100,- eur mesačne na každé dieťa, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám ich matky C. A.. Za obdobie od januára 2018 do júna 2023 (do 12.06.2023, kedy bol vyhlásený rozsudok) mal obžalovaný povinnosť zaplatiť výživné v celkovej sume 11.408,64 eura. Za obdobie január až jún 2018 bol povinný platiť minimálne mesačné výživné určené zákonom o rodine (§ 62 ods. 3 zákona o rodine), a to v sume 6 x 27,32 eura na každé dieťa, za obdobie od júla do novembra 2018 minimálne mesačné výživné určené zákonom o rodine v sume 5 x 28,08 eura na každé

dieťa a za obdobie december 2018 až jún 2023 bol povinný platiť súdom určené výživné vo výške 100,- eur mesačne na každé dieťa, čo predstavuje dlžné výživné: 6 x 54,64 eura + 5 x 56,16 eura + 54 x 200,- eur = 11.408,64 eura). Obžalovaný však na výživnom za celé uvedené obdobie nezaplatil žiadnu sumu. Bolo teda preukázané, že obžalovaný si riadne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, ktoré nie sú schopné samé sa živiť (toho času majú 13 a 11 rokov a teda sú školopovinné) a za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom vo výške 11.408,64 eura ku dňu vyhlásenia rozsudku. Tohto konania sa obžalovaný dopustil zavinene, a to vlastnou nebanalivosťou, ktorou pristupoval k riadnemu plneniu zákonnej vyživovacej povinnosti.

Rovnako mal súd preukázané aj naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, pretože obžalovaný si počas obdobia od januára 2018 až do vyhlásenia rozsudku, teda takmer päť a pol roka neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani čiastočne, čo jednoznačne zodpovedá závažnejšiemu spôsobu konania, po dlhší čas.

Pokiaľ ide o výšku výživného a teda rozsah vyživovacej povinnosti obžalovaného k jeho maloletým dcéram, vychádzal súd prioritne z rozsudku vydaného v civilnom mimosporovom konaní, kde bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 100,- eur na každé maloleté dieťa. Súd v trestnom konaní síce nie je viazaný výškou výživného určenou v tomto civilnom konaní, avšak z takto určenej výšky výživného vychádza a na rozsudok prihlíada ako na jeden z listinných dôkazov. Ako predbežnú otázku súd sám skúma možnosti a schopnosti obžalovaného platiť výživné, pričom výšku výživného už určenú v civilnom konaní môže zmeniť, ak je to odôvodnené vykonaným dokazovaním. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že k určení výšky výživného v sume 100,- eur mesačne na každé dieťa došlo na základe dohody oboch rodičov, ktorá bola súdom schválená. Obžalovaný bol prítomný na pojednávaní dňa 29.11.2018 a vyslovil súhlas s takto určenou výškou výživného, ktorá zodpovedala jeho možnostiam a schopnostiam, a bol si teda plne vedomý toho, v akej výške je povinný platiť výživné. Súčasne súd prihlíadal na správu CIPC zo dňa 31.5.2022, kde sám obžalovaný na pojednávaní konanom 19.05.2022 ponúkol platbu 120,- libier na úhradu dlžného výživného, pričom príslušný britský orgán po zvážení jeho finančných prostriedkov ustálil sumu pre platenie výživného na 150,- libier mesačne. Je zrejmé, že majetkové pomery obžalovaného boli v máji 2022 preskúmané súdom, sám obžalovaný sa k týmto pomerom vyjadril v rámci pojednávania dňa 19.05.2022, na ktorom sa zúčastnil telefonicky a následne boli tieto jeho majetkové pomery vyhodnotené vo vzťahu k plateniu dlžného výživného, pričom je logické, že naďalej obžalovanému trvá povinnosť platiť bežné výživné. Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností, má súd za to, že bolo v možnostiach a schopnostiach obžalovaného plniť vyživovaciu povinnosť v období od januára 2018 do novembra 2018 vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa mesačne a v období od decembra 2018 až doposiaľ v takej výške, ako bola určená v civilnom konaní súdom, teda v sume 100,- eur mesačne na každé dieťa, čo tiež zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí, ktoré sú naďalej školopovinné a nie sú schopné samé sa živiť. Je tiež nutné zdôrazniť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča.

Na základe výsledkov dokazovania súd upravil v skutkovej vete aktuálnu výšku dlžného výživného na sumu 11.408,64 eura.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je zistenie, že okrem formálnych znakov prečinu, napĺňa konanie obžalovaného aj materiálnu stránku prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona. Teda, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť vyššia než nepatrná (materiálny korektív). V predmetnej trestnej veci mal súd naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona preukázané predovšetkým z následku konania obžalovaného, ktorý si v období od januára 2018 do júna 2023, čo je takmer päť a pol roka, zavinene a to z nebanalivosti, riadne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje dve maloleté deti, ktoré nie sú schopné samé sa živiť, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 11.408,64 eura. Súd poukazuje aj na ďalšie okolnosti, ktoré vyplynuli z dokazovania a to, že obžalovaný v novembri 2018 na súde v civilnom konaní sám súhlasil s výškou výživného po 100,- eur mesačne na každé dieťa a rovnako má vedomosť o vymáhaní výživného cestou medzinárodnej spolupráce cez Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže a aj napriek tomu doposiaľ neuhradil na výživnom žiadnu sumu.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom

spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť. Aj keď z oboznámeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. SK-2T/37/2022 je zrejmé, že dňa 27.04.2023 bol voči obžalovanému A. B. vyhlásený odsudzujúci rozsudok, má súd za to, že toto konanie vo veci SK-2T/37/2022 nie je prekážkou pre rozhodnutie v tejto veci. Prečin zanedbania povinnej výživy je pokračujúcim trestným činom a jeho páchanie je dokončené až vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa, preto neprichádza do úvahy ani ukladanie súhrnného trestu k vyhlásenému rozsudku zo dňa 27.04.2023, ktorý ešte nie je právoplatný. V danom prípade teda súd ukladá obžalovanému v podstate ďalší trest k trestu uloženému, aj keď neprávoplatne, vo veci sp.zn. SK-2T/37/2022.

Za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Vzhľadom na neexistenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, bol obžalovanému ukladaný trest v rámci tejto zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov. Pri stanovení konkrétnej výmery trestu zohľadnil súd predovšetkým nedbanlivostnú formu zavinenia, osobu páchatela a následky jeho konania i rozsah činu. Obžalovaný svojim ľahkovážnym prístupom k plneniu vyživovacej povinnosti za celé obdobie päť a pol roka nezaplatil žiadne výživné a jeho dlh na výživnom tak predstavuje ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 11.408,64 eura. Aj keď nie pričinením obžalovaného, možno napriek všetkému konštatovať, že maloleté deti natrpia núdzou, pretože ich matka im poskytuje všetku potrebnú starostlivosť i hmotné zabezpečenie a od 01.10.2020 je im vyplácané náhradné výživné vo výške súdom určeného výživného.

Po zohľadnení vyššie uvedených skutočností, je súd toho názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý. Preto rozhodol o podmienечnom odklade výkonu trestu odňatia slobody a obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné výživné súd neukladal aj napriek tomu, že to prokurátor v záverečnej reči navrhol, najmä z toho dôvodu, že proti obžalovanému je vedené konanie proti ušlému a reálna vykonateľnosť tejto povinnosti voči obžalovanému v rámci trestného konania je veľmi ťažká. Navyše je potrebné poukázať na to, že dlžné výživné je aktuálne stále vymáhané prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže.

Obhajkyňa obžalovaného v záverečnej reči síce navrhovala uloženie iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody, s týmto jej návrhom sa však súd nestotožnil, opäť najmä z toho dôvodu, že voči obžalovanému je vedené konanie proti ušlému a tak uloženie trestu povinnej práce, pri ktorom sa navyše vyžaduje súhlas obžalovaného, trestu domáceho väzenia či peňažného trestu, by bolo prakticky nevykonateľné.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.